

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA *OPĆOJ AUDIJENCIJI* Srijeda, 14. lipnja 2017. [\[Multimedia\]](#)

"Ljubljeni sinovi, sigurnost nade" (usp. *Lk* 15, 20-24a)

Pozdrav Svetoga Oca bolesnicima

Dobar dan svima!

Samo vi sjednite i udobno se smjestite...

Danas ćemo audijenciju održati na dva različita mjesta, ali bit ćemo ujedinjeni preko velikog ekrana, tako da će vam ovdje biti ugodno, jer vani na ulici vlada velika vrućina! Danas će biti vruće kao u sauni...

Hvala vam od srca što ste došli. I slušajte ono što budem govorio, ali sa srcem ujedinenim s onima koji su na Trgu. Crkva je takva: jedna skupina ovdje, druga ondje, treća opet negdje dalje, ali svi su ujedinjeni. A tko ujedinja Crkvu? Duh Sveti! Pomolimo se Duhu Svetom da nas sve ujedini danas na ovoj audijenciji.

Veni, Sancte Spiritus...

Oče naš...

Zdravo Marijo...

A sada ću vam udijeliti blagoslov.

[blagoslov]

Hvala vam od srca i molite za mene: ne zaboravite to! I nastaviti ćemo se viđati...

Kateheza Svetoga Oca

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas se ova audijencija održava na dva mjesta, ali povezani smo putem velikih ekrana: bolesni, jer ne podnose tako dobro vrućinu, su u Dvorani Pavla VI., a mi smo ovdje. Ali svi smo zajedno i povezuje nas Duh Sveti, koji uvijek čini jedinstvo. Pozdravimo one koji su u Dvorani!

Nitko od nas ne može živjeti bez ljubavi. Ružno ropstvo u koje možemo upasti je misliti da se ljubav zaslužuje. Možda veliki dio tjeskobe suvremenog čovjeka dolazi od toga: misliti da ako nismo jaki, privlačni i lijepi, tada se nitko neće brinuti za nas. Mnogi danas traže da budu viđeni samo zato da ispune unutarnju prazninu: kao da smo ljudi kojima je vječno potrebno potvrđivanje. No, možete li zamisliti svijet u kojemu svi traže načine kako privući pažnju drugih, a nitko nije spreman drugoga besplatno ljubiti? Zamislite takav svijet: svijet bez besplatnosti ljubavi! Izgleda kao ljudski svijet, ali to je zapravo pakao. Toliki ljudski narcizmi nastaju iz osjećaja samoće i sirotanstva. Iza takvih naizgled neobjašnjivih ponašanja krije se pitanje: je li moguće da ne zaslužujem da me se zove po imenu, to jest biti ljubljen? Jer ljubav uvijek zove po imenu...

Kada je taj koji nije ili se ne osjeća voljenim još adolescent, tada se može roditi nasilje. Iza tolikih oblika društvene mržnje i huliganstva često se krije srce koje nije priznato. Ne postoje loša djeca, kao što ne postoji niti potpuno zli mladići, već postoje nesretni ljudi. A što nas može učiniti sretnima ako ne iskustvo ljubavi koju se daje i prima? Život ljudskog bića je razmjena pogledâ: netko nas gleda i izmami nam prvi osmijeh a mi osmijeh slobodno uzvraćamo onome tko je zatvoren u tuzi, i tako mu otvaramo put izlaza. Razmjena pogledâ: gledati u oči i otvaraju se vrata srca.

Božji prvi korak prema nama je bezuvjetna ljubav koja čini prvi korak. Bog prvi voli. Bog nas ne voli, jer u nama postoji neki razlog koji pobuđuje ljubav. Bog nas voli, jer On sam je ljubav, a ljubav se po svojoj naravi teži širiti i darivati se. Bog čak ni svoju dobrohotnost ne povezuje s našim obraćenjem: to je eventualno posljedica Božje ljubavi. Sveti Pavao to savršeno kaže: "A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije" (*Rim* 5, 8). Dok još bijasmo grešnici. Bezuvjetna ljubav. Bili smo "daleko", poput rasipnog sina iz prispodobe: "Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se..." (*Lk* 15, 20). Iz ljubavi je naš Bog ostvario izlazak iz samoga sebe, da nas nađe u ovoj pustopoljini kojom mu je bilo besmisleno prolaziti. Bog nas je ljubio i dok smo bili grešnici.

Tko od nas ljubi na taj način ako ne otac ili majka? Majka nastavlja voljeti svoje dijete i kad je to dijete u zatvoru. Sjećam se tolikih majki koje su stajale u redu pred zatvorom, u mojoj prethodnoj biskupiji. I nisu se sramile. Dijete im je bilo u zatvoru, ali to je bilo njihovo dijete. I podnosile su tolika poniženja prilikom pretraživanja prije ulaska u zatvor, ali: "To je moje dijete!". "Ali, gospođo, vaš sin je delikvent!" – "To je moje dijete!". Jedino ta ljubav oca i majke nam daje shvatiti kakva je

Božja ljubav. Majka koja ne traži da se ne ispuni ljudska pravda jer svaka pogreška zahtijeva iskupljenje, no majka ne prestaje nikada trpjeti za svoje dijete. Voli ga i kad je grešnik. Bog isto to čini s nama: mi smo njegova ljubljena djeca! No može li biti da ima djece koju Bog ne ljubi? Ne. Svi smo djeca koju Bog ljubi. Ne postoji neko prokletstvo nad našim životom, već samo dobrohotna Božja riječ, koja je istrkla naš život iz ralja ništavila. Istina svega je istina odnosa ljubavi koja veže Oca sa Sinom po Duhu Svetom, odnos u koji smo primljeni po milosti. U Isusu Kristu smo priželjkivani, željeni i ljubljeni. Postoji Netko tko je u nas utisnuo izvornu ljepotu koju nikakav grijeh, nikakav pogrešan odabir ne može potpuno izbrisati. Mi smo uvijek, pred Božjim očima, mali studenci koji su stvoreni zato da iz njih struji dobra voda. Reče to Isus ženi Samarijanki: "voda koju ću [ti] ja dati postat će [u tebi] izvorom vode koja struji u život vječni" (Iv 4, 14).

Kojim se lijekom može promijeniti srce nesretne osobe? Kojim se lijekom može promijeniti srce nesretne osobe? [nazočni odgovaraju: ljubav] Glasnije! [nazočni viču: ljubav] Sjajni ste, svi ste sjajni! A kako staviti do znanja nekome da ga ljubimo? Treba ga prije svega zagrliti. Dati mu osjetiti da ga netko želi, da je važan, i on će prestati biti tužan. Ljubav doziva ljubav snažnije no što mržnja doziva smrt. Isus nije umro i uskrsnuo za sebe sama, nego za nas kako bi nam grijesi bili oprošteni. Vrijeme je dakle uskrsnuća za sve ljude: vrijeme da se siromahe izbavi iz obeshrabrenosti, naročito one koji leže u grobu duže od tri dana. Ovdje sada, na našim licima, puše vjetar oslobođenja. Ovdje klija dar nade. A nada je ta da nas Bog Otac sve ljubi onakve kakvi jesmo: ljubi nas uvijek i sve. Hvala!